

दानियेलाचे पुस्तक - बावन्नावा क्रमांक

भविष्यसूचक कोड्याचा उलगडा: दानिएलाचे दर्शन आणि राज्यांचा उदय

Jeff Pippenger

2024-01-16

मागील लेखात आम्ही दाखवून दिले की, गॅब्रिएलने दोन साक्षीदारांच्या आधारे 1844 ही तारीख निश्चित करण्यासाठी "अंतिम क्रोधाचा" निष्कर्ष प्रदान केला. मिलरने लेवीयविवरणाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील "सात काळ" समजून घेतला होता, जो यहूदाच्या राज्याविरुद्ध पूर्ण केला गेला; परंतु इस्राएलच्या उत्तर व दक्षिण या दोन्ही राज्यांवर आलेल्या "सात काळांच्या" न्यायाचा उद्देश आणि परस्परसंबंध तो कधीच अशा बिंदूपर्यंत पाहू शकला नाही. एकोणीसाव्या वचनातील "अंतिम क्रोधाचा" भेद त्याने कधी ओळखला होता की नाही, हे संशयास्पद आहे; तरीही सर्वसाधारण अर्थाने "क्रोध" म्हणजे "सात काळ" हे त्याला समजले होते, याबद्दल शंका नाही. पहिल्या व अंतिम क्रोधाविषयीचा प्रकाश 1856 मध्ये पाल्मोनीद्वारे उघडण्यात आला, परंतु 1863 मध्ये तो नाकारण्यात आला. तरीसुद्धा "सात काळां" विषयी मिलरचा संदेश योग्य होता, जरी तो मर्यादित होता.

दानिएल आठव्या अध्यायातील अकराव्या वचनात वर्णन केलेल्या मूर्तिपूजक रोमच्या त्या लहान शिंगाने मूर्तिपूजकतेला उंचावून गौरविले आहे, हे मिलर यांनी ओळखले नसते; कारण मिलर यांच्यासाठी "काढून टाकणे" हा शब्द दानिएलमधील त्याच्या तिन्ही उल्लेखांमध्ये केवळ दूर करणे एवढ्याच अर्थाने होता. तरीही त्यांचा संदेश योग्यच होता, जरी तो मर्यादित होता.

मिलेराइटांनी अकराव्या वचनातील "पवित्रस्थान" हे रोम शहरातील पगान मंदिर (पॅथिऑन) आहे, हे ओळखले होते; परंतु त्यांचा संदेश हिब्रू भाषेवर आधारित नव्हता. मिलेर यांचा संदेश भविष्यवाणीतील काळावर केंद्रित होता. ज्या इतिहासपरिस्थितीत त्यांचा संदेश उघडण्यात आला, त्याने त्यांना संयुक्त संस्थानांना बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पाहण्यापासून रोखले; आणि त्याहूनही अधिक, त्याने त्यांना पोपसत्तेला बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य म्हणून पाहण्यापासून रोखले.

ज्या इतिहासकाळात ते जगले, त्याच्यामुळे बाध्य होऊन त्यांनी भविष्यवाण्या ख्रिस्ताच्या निकटच्या पुनरागमनाबाबतच्या त्यांच्या अपेक्षेची सुसंगत अशा रीतीने लागू केल्या, आणि ते निराश झाले, तरी त्यांचा संदेश योग्य होता. पंधराव्या ते सत्ताविसाव्या वचनांमध्ये गॅब्रिएल जेव्हा त्या दोन दर्शनांचे स्पष्टीकरण देतो, तेव्हा नवव्या ते बाराव्या वचनांमध्ये लहान शिंगाच्या लिंग-परिवर्तनात्मक आवर्तनात प्रतिपादित झालेल्या राज्यांच्या व्यापक प्रकटीकरणाचा उलगडा करण्यास मिलरच्या समजुतीने त्याला अडथळा आणला. गॅब्रिएलच्या स्पष्टीकरणात मिलरवादी केवळ रोमलाच चौथे आणि अंतिम भौतिक राज्य म्हणून पाहतात.

आणि असे झाले की, मी, म्हणजे मी दानिएल, हे दर्शन पाहिल्यावर त्याचा अर्थ जाणून घेण्याचा प्रयत्न करीत असता, पाहा, माझ्यासमोर मनुष्यासारखा दिसणारा एक उभा होता. आणि मला उलईच्या तीरांमधून मनुष्याचा आवाज ऐकू आला; त्याने हाक मारून म्हटले, "गॅब्रिएल, या मनुष्याला हे दर्शन समजावून सांग." मग तो मी जिथे उभा होतो तिथे जवळ आला; आणि तो आला तेव्हा मी भयभीत होऊन उपडा पडलो; पण त्याने मला म्हटले, "हे मनुष्यपुत्रा, समजून घे; कारण हे दर्शन अंतकाळाविषयी आहे." तो माझ्याशी बोलत असता, मी भूमीकडे तोंड करून गाढ झोपेत गेलो; परंतु त्याने मला स्पर्श केला आणि मला सरळ उभे केले. आणि तो म्हणाला, "पाहा, कोपाच्या अंतिम काळात काय होईल हे मी तुला कळवीन; कारण नेमलेल्या काळी अंत होईल. ज्या दोन शिंगांचा मेंढा तू पाहिलास, तो मादाय आणि पारस यांचे राजे आहेत. आणि तो राठ बकरा यवनाचा राजा आहे; आणि त्याच्या डोळ्यांमध्ये असलेले मोठे शिंग हा पहिला राजा आहे. आणि ते मोडले गेल्यावर, त्याच्या जागी जी चार उभी राहिली, ती त्या राष्ट्रतून उत्पन्न होणारी चार राज्ये आहेत, पण त्याच्या सामर्थ्याने नव्हेत. आणि त्यांच्या राज्याच्या उत्तरकाळात, अपराधी पूर्ण मर्यादिला पोहोचतील तेव्हा, कठोर मुखमुद्रेचा आणि गूढ वचने समजणारा

एक राजा उठेल. आणि त्याचे सामर्थ्य प्रबळ होईल, पण त्याच्या स्वतःच्या सामर्थ्याने नव्हे; आणि तो अद्भुत रीतीने नाश करील, भरभराटीस येईल, आपले कार्य साधील, आणि पराक्रमी लोकांचा व पवित्र लोकांचा नाश करील. आणि आपल्या कपटनीतीने तो फसवणुकीस आपल्या हातात यशस्वी करील; आणि आपल्या अंतःकरणात तो स्वतःला मोठे मानील, आणि शांततेच्या बहाण्याने अनेकांचा नाश करील; तो अधिपतींच्या अधिपतीविरुद्धही उभा राहील; पण तो मानवी हाताशिवाय मोडला जाईल. आणि ज्या सांजवेळ व पहाटेविषयी सांगितलेल्या दर्शनाचा उल्लेख झाला, ते खरे आहे; म्हणून तू हे दर्शन बंद करून ठेव, कारण ते पुष्कळ दिवसांनंतरसाठी आहे.” आणि मी दानीएल मूर्च्छित झालो, आणि काही दिवस आजारी पडलो; त्यानंतर मी उठलो आणि राजाची कामे करू लागलो; आणि त्या दर्शनामुळे मी थक्क झालो होतो, पण ते कोणालाही समजले नाही. दानीएल ८:१५-२७.

दानिएलास उलाय नदीचे दर्शन प्राप्त झाले असले (जे आता पूर्णत्वास येण्याच्या प्रक्रियेत आहे), तरी बाबेलच्या इतिहासात पहिले राज्य या दर्शनातून वगळलेले आहे. ते दुसऱ्या आणि सातव्या अध्यायांत सुवर्णमस्तक व सिंह म्हणून समाविष्ट केले गेले होते; परंतु बाबेलचे काढून टाकले जाणे आणि पुन्हा पुनर्स्थापित होणे हा भविष्यवाणीतील गुणधर्म आठव्या अध्यायात विशेषतः अधोरेखित केला गेला. नबुखदनेस्सर मनुष्यांपासून “सात काळ” दूर हाकलला गेला, तेव्हा त्याने पापाधिपत्याच्या प्राणघातक घावाचे प्रतिरूप धारण केले; अशा प्रकारे त्याने सोरच्या वेश्या-स्त्रीला विस्मृतीत टाकण्यात येणाऱ्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांचेही प्रतिरूप दर्शविले. दानिएलाच्या आठव्या अध्यायात, बाबेलला बायबलमधील भविष्यवाणीच्या राज्यांमधून विस्मृतीत टाकले जाते, आणि दर्शनाची सुरुवात मेदी व पारशी (मेंढा) यांच्यापासून होते; त्यानंतर ग्रीस (बोकड) आले.

अलेक्झांडर महानाचे राज्य अलेक्झांडरपेक्षा कमी सामर्थ्याच्या चार राज्यांत विघटित झाले; याचेच प्रतिनिधित्व अध्याय सातमध्ये त्या चार पंख व चार मस्तके असलेल्या बिबट्याद्वारेही करण्यात आले होते. उत्तर, पूर्व, दक्षिण आणि पश्चिम यांद्वारे जसे दर्शविले जाते, तसे चार हा अंक सर्वजागतिकतेचे प्रतिनिधित्व करतो. अध्याय आठव्या आठव्या वचनात, स्वर्गाच्या चार वाऱ्यांकडे चार उल्लेखनीय शिंगे उगवली. अध्याय सातमध्ये ग्रीसचे चार पंख हे अध्याय आठमधील चार वाऱ्यांशी अनुरूप आहेत, आणि ग्रीसची चार मस्तके ही त्या चार उल्लेखनीय शिंगांशी अनुरूप आहेत. ती चार मस्तके आणि चार उल्लेखनीय शिंगे अलेक्झांडरचे मूळ राज्य ज्या चार राज्यांत विघटित झाले त्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि ते चार पंख व चार वारे विभागणीच्या चार प्रदेशांचे प्रतिनिधित्व करतात. या मुद्द्यातील भेद लक्षात येणे महत्त्वाचे आहे, कारण तो रोमनांच्या चौथ्या राज्याविषयी प्रोटेस्टंट्यांच्या पारंपरिक समजाविरुद्ध मिलेराइटांकडे असलेल्या युक्तिवादाचे प्रतिनिधित्व करतो.

हबक्कूकच्या पट्टिकांवर, ज्यांचे प्रतिनिधित्व १८४३ आणि १८५० च्या अग्रणी तक्त्यांमध्ये केले आहे, केवळ एकच असे चित्रण आहे जे भविष्यवाणीसंबंधी अनुप्रयोग दर्शवीत नाही; आणि ते चार मस्तके व उल्लेखनीय शिंगे, तसेच चार पंख व वारे यांतील भेदाशी संबंधित आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीत रोम हे चौथे राज्य आहे या सत्याला अस्पष्ट करण्याच्या प्रयत्नात, सैतानाने चार मस्तके व उल्लेखनीय शिंगे, आणि चार पंख व वारे यांच्या खऱ्या किंवा खोट्या अर्थाविषयी एक युक्तिवाद पुढे आणला. सैतानाने असे केले, कारण दानियेलच्या पुस्तकात स्पष्टपणे ओळख करून दिली आहे की दानियेलच्या पुस्तकात एक विशिष्ट चिन्ह आहे, ज्याने दृष्टान्ताची स्थापना केली. त्या चिन्हाची स्थापना करणाऱ्या पुराव्याचा एक भाग चार मस्तके व उल्लेखनीय शिंगे, आणि चार पंख व वारे यांमध्ये आढळतो. प्रोटेस्टंटानी या युक्तिवादाविषयी सैतानी मताचा पुरस्कार केला, आणि तो युक्तिवाद मिलेराइट इतिहासासाठी इतका महत्त्वपूर्ण होता की त्यांनी त्या तक्त्यावर त्या युक्तिवादाचा उल्लेख केला. दानियेलच्या पुस्तकातील “chazon” दृष्टान्ताची स्थापना करणारी सत्ता “तुझ्या लोकांतील लुटारू” अशी ओळखली जाते, आणि प्रोटेस्टंटानी त्या सत्तेची ओळख सिरियातील राजांच्या दीर्घ मालिकेतील अँटिओकस एपिफेनेस नावाच्या एका राजाशी केली, तर मिलरने त्यांची ओळख रोम अशी केली.

आणि त्या काळी दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध अनेक जण उठतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दर्शन स्थिर करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; परंतु ते पडतील. दानिएल ११:१४.

अँटिओकस हा त्या राजांपैकी एक होता, जे राजे त्या चार राज्यांपैकी एका राज्यातून उतरंडीत आले होते, ज्यांत अलेक्झांडरचे राज्य विघटित झाले होते. दानियेल आठव्या नवव्या वचनातील छोटे शिंग अलेक्झांडरच्या राज्याच्या नंतर आले होते, आणि नववे वचन असे म्हणते की त्यांपैकी एका राज्यातून ते छोटे शिंग पुढे आले.

आणि त्यांपैकी एका शिंगातून एक लहान शिंग निघाले; आणि ते दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे, व रम्य देशाकडे अतिशय मोठे होत गेले. दानिएल 8:9.

रोम त्या दर्शनाची स्थापना करतो की एक दुर्बल व तुलनेने क्षुल्लक सिरियाचा राजा ते दर्शन स्थापन करतो, या वादात हा मुद्दाही अंतर्भूत आहे की ते लहान शिंग या चार शिंगांपैकी एकातून उदयास आले, की चार वायुंपैकी एकातून. हा फारसा वादाचा विषय नाही; कारण इतिहास आणि भविष्यवाणी स्पष्ट सांगतात की रोम हा ग्रीक साम्राज्याचा वंशज नव्हता, तर रोम ही एक नवी सत्ता होती. जर रोम हे चौथे राज्य होते, तर नवव्या वचनातील “त्यांपैकी एक” हे चार वायुंपैकी किंवा पंखांपैकी एक असले पाहिजे. जर तो अँटिओकस एपिफेनेस होता, तर तो सिरियाच्या शिंगातून बाहेर आला.

मिलरवाद्यांनी हे ओळखले की “तुझ्या लोकांचे लुटारू” असे दर्शविलेली सत्ता ख्रिस्ताविरुद्ध उभी राहिल.

आणि आपल्या कुटिल योजनेद्वारे तो आपल्या हातात कपटाला भरभराटीस आणिल; आणि आपल्या अंतःकरणात तो स्वतःस मोठा समजेल, आणि शांततेच्या आडून तो अनेकांचा नाश करील; तो प्रधानांच्या प्रधानाविरुद्धही उभा राहिल; परंतु तो हाताविना मोडला जाईल. दानियेल 8:25.

“राजाधिराजांचा अधिपती” हा ख्रिस्त आहे, आणि अँटिओकस एपिफेनेस हा ख्रिस्ताच्या जन्म होण्याच्या खूप आधी जगला होता; म्हणून मिलराइटांनी १८४३ च्या चार्टवर हा मुद्दा दर्शविला. त्या चार्टवर त्यांनी १६४ ही तारीख समाविष्ट केली, जी प्रत्यक्षात कोणत्याही बायबलसंबंधी संदर्भास धरून नाही, तर ती केवळ अशी एक नोंद होती की जिने मिलर आणि प्रोटेस्टंट धर्मशास्त्रज्ञ यांच्यामधील चौथ्या राज्यावरील वादाचा महत्त्वाचा आशय ओळखून दिला. चार्टवर “१६४” या वर्षाच्या शेजारी त्यांनी असे लिहिले: “अँटिओकस एपिफेनेसचा मृत्यू; ज्याने, अर्थातच, राजाधिराजांच्या अधिपतीविरुद्ध उभे राहिले नव्हते, कारण राजाधिराजांचा अधिपती जन्मण्याच्या १६४ वर्षे आधीच तो मृत झाला होता.”

आज अँडव्हेंटिझम असे शिकवते की “तुझ्या लोकांचे लुटारू” म्हणजे अँटिओकस एपिफेनेस होय, जसे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादही शिकवतो; हे त्या वस्तुस्थितीच्या विरोधात असूनही की प्रेरणेने नोंदविले आहे की “१८४३ चा चार्ट प्रभूच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता आणि तो बदलला जाऊ नये.” मिलराइटांना ठाऊक होते की उग्र मुखमुद्रेचा राजा म्हणजे रोम होय; म्हणून “चाझोन” दर्शन स्थापन करण्याच्या सामर्थ्याला खिळ बसवणाऱ्या त्या सैतानी शिकवणीमुळे ते डळमळले नाहीत. दर्शन नसल्यास लोक नाश पावतात, हे बायबल स्पष्टपणे सांगते.

जिथे दृष्टांत नाही, तिथे लोक नाश पावतात; पण जो व्यवस्था पाळतो, तो धन्य आहे. नीतिसूत्रे 29:18.

श्लोकात सोलोमन ज्याची ओळख करून देतो ते दर्शन म्हणजे “चाझोन” दर्शन होय; आणि दानियेल आठव्या तेराव्या श्लोकात ते असे दर्शन आहे जे अन्यधर्मवाद आणि पोपसत्ता यांनी पवित्रस्थान व सैन्य यांना तुडवून टाकल्याची ओळख करून देते. मिलेराइटांच्या दृष्टीने त्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्ता बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथ्या राज्याचे प्रतिनिधित्व करित होत्या; आणि रोम या चौथ्या राज्याची (तुझ्या लोकांतील लुटारूची) ओळख न पटता, त्यांना ते दर्शन स्थापन करता आले नसते. दानियेल अकराव्या चौदाव्या श्लोकातील “तुझ्या लोकांतील लुटारू” हे दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध उभे राहणार, स्वतःला उंचावणार, दर्शन स्थापन करणार आणि पडणार होते. रोमने या प्रत्येक वैशिष्ट्याची पूर्तता केली.

सातव्या अध्यायात, चौथे राज्य हे त्याच्यापूर्वीच्या राज्यांपेक्षा “भिन्न” असल्याचे विशेषतः ओळखले गेले आहे.

यानंतर मी रात्रीच्या दृष्टांतांत पाहिले, आणि पाहा, एक चौथे पशू, भयंकर व अतिभयावह, आणि अत्यंत सामर्थ्यवान; आणि त्याला लोखंडाचे मोठे दात होते: त्याने गिळून टाकले, तुकडे तुकडे केले, आणि उरलेले आपल्या पायांनी तुडवून टाकले: आणि तो त्याच्या आधी असलेल्या सर्व पशूपेक्षा वेगळा होता; आणि त्याला दहा शिंगे होती.... मग मला त्या चौथ्या पशूविषयी सत्य जाणून घ्यायचे होते, जो इतर सर्वांपेक्षा वेगळा, अत्यंत भयंकर होता, ज्याचे दात लोखंडाचे, आणि नखे पितळेची होती; ज्याने गिळून टाकले, तुकडे तुकडे केले, आणि उरलेले आपल्या पायांनी तुडवून टाकले; आणि त्याच्या डोक्यात असलेल्या त्या दहा शिंगांविषयी, आणि जे दुसरे वर आले त्याविषयी, ज्याच्यापुढे तीन पडले; त्या शिंगांविषयीच, ज्याला डोळे होते, आणि एक तोंड होते जे फार मोठमोठ्या गोष्टी बोलत होते, ज्याचा देखावा त्याच्या सोबत्यांपेक्षा अधिक बलवान होता. दानियेल 7:7, 19, 20.

दानियेल सातमधील चौथे राज्य हे त्यापूर्वीच्या राज्यांपेक्षा "भिन्न" असल्याचे दोनदा ओळखले गेले. जर नवव्या वचनातील "लहान शिंग" हे केवळ सिरियन शिंगाचे (अँटिओकस एपिफेनेस) विस्ताररूप असते, तर ते भिन्न ठरले नसते. सातव्या अध्यायात रोमपूर्वी आलेली पशुरूप राज्ये सिंह, अस्वल आणि बिबट्या ही होती—ही सर्व प्रत्यक्ष निसर्गात आढळणारी प्राणी होती; परंतु लोखंडी दात आणि पितळी नखे असलेल्या चौथ्या पशूविषयी बोलताना, गिळंकृत करणाऱ्या त्या भयंकर पशूचे प्रतिनिधित्व करणारा असा कोणताही निसर्गातील पशू दानियेलला ठाऊक नव्हता. तो भिन्न होता. नवव्या वचनातील "लहान शिंग" हे चार वारे आणि पंख यांनी दर्शविलेल्या प्रदेशांपैकी एका प्रदेशातून उदयास आले, आणि शिंगांपैकी एखाद्यातून किंवा प्रमुख शिंगांपैकी एखाद्यातून नव्हे.

दानियेल अध्याय आठ असे घोषित करतो की, "त्यांच्या राज्याच्या शेवटच्या काळात, जेव्हा अपराधी आपल्या पापांच्या परिपूर्णतेस येतील, तेव्हा उग्र मुखवृत्तीचा आणि गूढ वचनांचा अर्थ समजणारा एक राजा उभा राहील." "त्यांच्या राज्याच्या शेवटच्या काळात" (ग्रीस, जे विघटित होऊन चार राज्यांत विभागले गेले होते), त्या काळात, "जेव्हा अपराधी आपल्या पापांच्या परिपूर्णतेस येतील," तेव्हा एक नवा राजा उभा राहणार होता.

"कार्याच्या रंगमंचावर उदयास आलेल्या प्रत्येक राष्ट्राला पृथ्वीवर आपले स्थान व्यापण्याची परवानगी देण्यात आली आहे, जेणेकरून ते पहारेकरी व पवित्र याच्या उद्देशांची पूर्तता करील की नाही, हे निश्चित व्हावे. भविष्यवाणीने जगातील महान साम्राज्यांचा—बाबेल, मेदो-पारस, ग्रीस, आणि रोम—उदय व प्रगती यांचा मागोवा घेतला आहे. यांपैकी प्रत्येकाच्या बाबतीत, आणि कमी सामर्थ्याच्या राष्ट्रप्रमाणेच, इतिहासाने स्वतःची पुनरावृत्ती केली आहे. प्रत्येकाचा परीक्षेचा एक कालावधी होता; प्रत्येक अपयशी ठरला, त्याची कीर्ती म्लान झाली, त्याचे सामर्थ्य नाहीसे झाले." Prophets and Kings, 535.

ग्रीसच्या राज्याच्या शेवटी ("उत्तरकाळी"), जेव्हा त्यांच्या परीक्षाकालाचा प्याला भरून गेला होता ("जेव्हा अपराधी पूर्णत्वास येतील"), तेव्हा "उग्र मुखमुद्रेचा एक राजा" उभा राहील. त्या राजाला "गूढ वाक्ये" समजतील, कारण तो यहुद्यांच्या इब्री भाषेपेक्षा किंवा पूर्वीच्या राज्यांच्या ग्रीक भाषेपेक्षा पूर्णपणे भिन्न भाषा बोलेल; कारण तो लॅटिन बोलेल. त्या राज्याची ओळख मोशेने अशा राष्ट्राप्रमाणे करून दिली होती की जे इ.स. 66 ते 70 या वर्षांतील वेढा आणेल, जिथे इतर गोष्टींबरोबरच दुष्काळ इतका भयंकर होता की यहुदी जगण्यासाठी स्वतःचीच मुले खात होते.

कारण तू सर्व गोष्टींच्या विपुलतेमुळे परमेश्वर तुझा देव याची आनंदाने व हर्षयुक्त अंतःकरणाने सेवा केली नाहीस; म्हणून परमेश्वर जे शत्रू तुझ्याविरुद्ध पाठवील, त्यांची सेवा तुला भुकेत, तहानेत, नागव्या अवस्थेत आणि सर्व गोष्टींच्या अभावात करावी लागेल; आणि तो तुझ्या मानेवर लोखंडाचे जू ठेवील, जोवर त्याने तुझा नाश केलेला नसेल. परमेश्वर पृथ्वीच्या टोकापासून, दूरवरून, गरुड जसा झेपावतो तशी शीघ्रगतीने येणारी एक जात तुझ्याविरुद्ध आणील; अशी जात, जिची भाषा तू समजू शकणार नाहीस; उग्र मुखमुद्रेची अशी जात, जी वृद्धाचा मान राखणार नाही, आणि तरुणावर कृपादृष्टी दाखवणार नाही; आणि तो तुझ्या गुराढोरांचे फल व तुझ्या भूमीचे उत्पन्न खाईल, जोवर तुझा नाश होत नाही; आणि तुझा नाश होईपर्यंत तो तुला धान्य, द्राक्षारस, तेल, तुझ्या गायींची वाढ, किंवा तुझ्या मेंढ्यांच्या कळपांची वाढ, यांपैकी काहीही शिल्लक ठेवणार नाही. आणि तुझ्या सर्व देशात, ज्या उंच व तटबंद भिंतींवर तू भरवसा ठेवला होतास त्या कोसळून पडत नाहीत तोवर, तो तुझ्या सर्व नगरद्वारांवर तुला वेढा घालील; आणि परमेश्वर तुझा देव याने तुला दिलेल्या तुझ्या सर्व देशभर, तुझ्या सर्व

नगरद्वारांवर तो तुला वेढा घालील. आणि तुझे शत्रू ज्या वेढ्याने व ज्या संकटकाळाने तुला पीडित करतील, त्या वेढ्यात व त्या संकटकाळात, परमेश्वर तुझा देव याने तुला दिलेल्या तुझ्या स्वतःच्या देहाचे फल, म्हणजे तुझ्या पुत्रांचे व तुझ्या कन्यांचे मांस, तू खाशील. अनुवाद 28:47-53.

दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायात चौथे राज्य "लोखंड" याने दर्शविले गेले होते, आणि मोशेने अशा "राष्ट्राची" ओळख करून दिली, जे यहूद्यांवर "लोखंडाचे जू" ठेवील. ते "राष्ट्र" यहूद्यांचा "नाश" करील, आणि ते गरुडाप्रमाणे वेगवान असेल; गरुड हे रोमचे प्रतीक आहे. ते असे "राष्ट्र" असेल "ज्याची भाषा तू समजणार नाहीस," कारण त्याची भाषा यहूद्यांना "गूढ वचने" भासेल. ते "भयंकर मुखमुद्रेचे राष्ट्र" असेल, ज्याचे वर्णन दानियेलाच्या आठव्या अध्यायात "भयंकर मुखमुद्रेचा राजा" असे केले आहे. आणि यरुशलैमच्या "वेढ्यात" यहूद्यांनी आपले "मुलगे व मुली" खाल्ले.

मिलरने मूर्तिपूजक रोम हाच मोशेने भाकीत केलेला सामर्थ्यशाली अधिकार, तसेच दानियेल दुसरा अध्यायातील चौथे "लोखंडी" राज्य, आणि हिब्रू किंवा ग्रीक नव्हे तर लॅटिन बोलणारे "राष्ट्र" म्हणून ओळखला. बायबलमधील भविष्यवाणीत चौथे आणि पाचवे राज्य यांच्यात मिलरने कोणताही भेद केला नाही, कारण त्याच्या दृष्टीने ती दोन्ही केवळ रोमच होती. म्हणून, तेवीसाव्या वचनात मूर्तिपूजक रोम उभा राहिल्यानंतर, चौवीसाव्या वचनात दर्शविलेला भेद त्याला दिसला नाही. दर्शनामध्ये नवव्या ते बाराव्या वचनांमध्ये लहान शिंग पुंलिंगीवरून स्त्रीलिंगीकडे, आणि पुन्हा पुंलिंगीवरून स्त्रीलिंगीकडे असे हेलकावे खात होते; आणि तेवीसावे वचन मूर्तिपूजक रोमची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये ओळखते, तर चौवीसाव्या वचनातील गॅब्रिएलची व्याख्या स्त्रीलिंगी रोमकडे वळते. चौवीसाव्या वचनातील त्या सत्तेकडे "महा सामर्थ्य" असणार होते, "पण त्याच्या स्वतःच्या सामर्थ्याने नव्हे; आणि तो अद्भुत रीतीने नाश करील, आणि सफल होईल, आणि आचरण करील, आणि बलवान लोकांचा व पवित्र लोकांचा नाश करील."

पोपसत्ताक रोमास पगन रोमाची सैनिकी सत्ता देण्यात येणार होती, आणि ते इ.स. ५३८ ते १७९८ या कालावधीत, एक हजार दोनशे साठ वर्षे, देवाच्या लोकांचा नाश करणार होते. ते "अद्भुत रीतीने" नाश करणार होते, कारण तेच ते पशु आहे ज्याच्या मागे सर्व जग "आश्चर्याने जाते," आणि तेच ती सत्ता होती जी "कर्म करील आणि भरभराटीस येईल," जोपर्यंत १७९८ मध्ये समाप्त होण्यासाठी "निश्चित" केलेला पहिला संताप पूर्ण होत नाही.

त्यानंतर पंचविसाव्या वचनात, गॅब्रिएल दानियेलासाठी तो अर्थ लावत असलेल्या वचनांमध्ये स्थापित झालेल्या दोलायमान क्रमाचे अनुसरण करतो आणि पुन्हा एकदा मूर्तिपूजक रोमाकडे निर्देश करतो; ज्याने एका भिन्न प्रकारच्या "नीती"द्वारे आपले साम्राज्य एकत्र आणले, याची साक्ष सर्व इतिहासकार देतात. मूर्तिपूजक रोमाचे "कौशल्य" असे होते की त्याने राष्ट्राना आपल्या वाढत्या साम्राज्यात सहभागी होण्यासाठी प्रवृत्त केले, आणि केवळ लष्करी सामर्थ्याने घडविण्यात आलेल्या पूर्वीच्या साम्राज्यांप्रमाणे नव्हे, तर शांती आणि समृद्धीच्या आश्वासनाचा उपयोग करून त्याने आपले साम्राज्य उभारले. मूर्तिपूजक रोमाने "राजाधिराजांच्या अधिपतीविरुद्ध उभे राहावे" असेही होते, जसे त्याने ख्रिस्ताला कल्वरीच्या क्रूसावर चढविले तेव्हा केले.

यानंतर गॅब्रिएल दानिएलासाठी ज्यांची तो व्याख्या करित होता त्या दोन दृष्टान्तांना संबोधित करतो, हे ओळखून की प्रकट स्वरूपाचा "mareh" दृष्टान्त (दोन हजार तीनशे दिवसांचा) सत्य होता, आणि की मूर्तिपूजक रोम व पोपसत्ताधारी रोम यांच्याकडून पवित्रस्थान व सेनेच्या तुडविण्याचा "chazon" दृष्टान्त "बंद करून ठेवावा (मुद्रांकित करावा)," "अनेक दिवसांसाठी" (१७९८ मधील समाप्तीच्या काळापर्यंत).

मग दानिएल काही काळ आजारी होता, आणि नंतर पुन्हा आपल्या कार्याला लागला; तरीही तो "mareh" दर्शन समजला नव्हता—तेच ते दर्शन होते, जे त्याला समजावून सांगण्याची आज्ञा गॅब्रिएलला देण्यात आली होती. त्या कारणास्तव नवव्या अध्यायात गॅब्रिएल पुन्हा येईल, दानिएलला "mareh" दर्शन समजावून सांगण्याचे आपले कार्य पूर्ण करण्यासाठी.

दानिएल अध्याय नऊमध्ये, दानिएल भविष्यवाणीविषयक वचनाचा अभ्यास करित होता आणि मोशे व यिर्मया यांच्या लेखनांद्वारे त्याला समज प्राप्त झाली. यिर्मयाने स्पष्ट केले होते की तो ज्या बंदिवासात होता तो सत्तर वर्षे टिकणार

होता.

आणि हा सर्व देश उजाड व विस्मयकारक होईल; आणि ही राष्ट्रे बाबेलच्या राजाची सत्तर वर्षे सेवा करतील. आणि असे होईल की, जेव्हा सत्तर वर्षे पूर्ण होतील, तेव्हा मी बाबेलच्या राजाला, आणि त्या राष्ट्राला, त्यांच्या अधर्माबद्दल, परमेश्वर म्हणतो, शिक्षा करीन; आणि कल्दीयांच्या देशालाही शिक्षा करून त्यास चिरकालचा उजाडपणा करीन. यिर्मया २५:११, १२.

मूशेच्या मते, शत्रूच्या देशातील बंदिवास हा त्या काळाशी अनुरूप असेल, ज्यामध्ये देश आपल्या शब्बाथांचा उपभोग घेईल.

आणि मी त्या देशाला उजाड करून टाकीन; आणि त्यात राहणारे तुमचे शत्रू त्याबद्दल थक्क होतील. आणि मी तुम्हांस परधर्मीय राष्ट्रांमध्ये पांगवून टाकीन, आणि तुमच्यामागे तलवार उपसून धरीन; आणि तुमचा देश उजाड होईल, व तुमची शहरे ओस पडतील. मग तो देश आपले शब्बाथ उपभोगेल, जितका काळ तो उजाड पडलेला असेल आणि तुम्ही तुमच्या शत्रूंच्या देशात असाल; त्या वेळी देश विश्रांती घेईल आणि आपले शब्बाथ उपभोगेल. जितका काळ तो उजाड पडलेला असेल तितका काळ तो विश्रांती घेईल; कारण तुम्ही त्यावर वसत असताना तुमच्या शब्बाथांत त्याला जी विश्रांती मिळाली नाही, ती त्याला मिळेल. लेवीय २६:३२-३५.

दानीएलाने देवाच्या भविष्यवाणीयुक्त वचनातून, दोन साक्षींच्या आधारे, हे समजून घेतले होते की त्याच्या लोकांना शत्रूच्या भूमीत विखुरले गेले होते; त्या काळात त्या भूमीला तिचे शब्बाथ उपभोगता येणार होते. यिर्मयाच्या सत्तर वर्षांविषयी इतिहासवृत्तांच्या लेखकाने जे समजले होते, तेच त्याने समजून घेतले होते.

आणि जे तलवारीपासून सुटले होते त्यांना त्याने बाबेलास कैद करून नेले; आणि पारसच्या राज्याचे राज्य येईपर्यंत ते त्याचे व त्याच्या पुत्रांचे सेवक झाले; यिर्मयाच्या मुखाने सांगितलेल्या परमेश्वराच्या वचनाची पूर्ती व्हावी म्हणून, देशाने आपले शब्बाथ उपभोगून होईपर्यंत; कारण जोपर्यंत तो उजाड पडून राहिला, तो शब्बाथ पाळित राहिला, सत्तर वर्षे पूर्ण व्हावीत म्हणून. मग पारसाचा राजा कोरेश याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी, यिर्मयाच्या मुखाने सांगितलेले परमेश्वराचे वचन पूर्ण व्हावे म्हणून, परमेश्वराने पारसाचा राजा कोरेश याचा आत्मा उद्दीपित केला; म्हणून त्याने आपल्या सर्व राज्यभर जाहीरनामा प्रसिद्ध केला, आणि तो लेखीही काढला, असे म्हणत, “पारसाचा राजा कोरेश असे म्हणतो, स्वर्गाचा देव परमेश्वर याने पृथ्वीवरील सर्व राज्ये मला दिली आहेत; आणि यहूदामधील यरुशलेम येथे त्याच्यासाठी एक घर बांधण्याची आज्ञा त्याने मला केली आहे. त्याच्या सर्व लोकांपैकी तुमच्यात कोण आहे? त्याचा देव परमेश्वर त्याच्याबरोबर असो, आणि त्याने वर जावे.” २ इतिहास ३६:२०-२३.

दानीएलला हे समजले की, शत्रूच्या देशात विखुरलेपणाची यिर्मयाहने सांगितलेली सत्तर वर्षे—ज्या काळात देशाने आपले शब्बाथ उपभोगले—ही लेवीयविधी अध्याय २६ मधील “सातपट” या शापावर आधारित होती; आणि त्या समजुतीस आज्ञाधारक राहून, जे लोक अखेरीस आपल्या विखुरलेल्या अवस्थेबद्दल जागृत होतात त्यांच्यासाठी तेथे दिलेला आज्ञाप्राप्त उपाय त्याने पूर्ण केला.

आणि तुमच्यापैकी जे उरतील, त्यांच्या शत्रूंच्या देशांत मी त्यांच्या अंतःकरणात भीरुता पाठवीन; आणि हलणाऱ्या पानाचा आवाजही त्यांचा पाठलाग करील; आणि ते तलवारीपासून पळत असल्याप्रमाणे पळतील; आणि कोणीही पाठलाग करित नसताना ते पडतील. आणि कोणीही पाठलाग करित नसताना, ते तलवारीसमोर पडल्याप्रमाणे एकमेकांवर पडतील; आणि तुम्हांला तुमच्या शत्रूसमोर उभे राहण्याचे सामर्थ्य राहणार नाही. आणि तुम्ही परकीय राष्ट्रांमध्ये नष्ट व्हाल, आणि तुमच्या शत्रूंची भूमी तुम्हांला गिळंकृत करील. आणि तुमच्यापैकी जे उरतील, ते तुमच्या शत्रूंच्या देशांत आपल्या अधर्मांमुळे क्षीण होत जातील; आणि आपल्या पित्यांच्या अधर्मांमुळेही ते त्यांच्याबरोबर क्षीण होत जातील. जर त्यांनी आपला अधर्म, आणि आपल्या पित्यांचा अधर्म, माझ्याविरुद्ध त्यांनी केलेला अपराध, आणि त्यांनी माझ्याविरुद्ध विरोधाने चालले हे कबूल केले; आणि मीही त्यांच्याविरुद्ध विरोधाने चाललो, आणि त्यांना त्यांच्या शत्रूंच्या देशात आणले हेही त्यांनी मान्य केले; तर मग जर त्यांची खतनारहित अंतःकरणे नम्र झाली, आणि त्यांनी आपल्या अधर्मांच्या शिक्षेला मान्यता दिली; तर मग मी

याकोबाबरोबर केलेला माझा करार स्मरीन, आणि इसहाकाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन, आणि अब्राहामाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन; आणि त्या भूमीचेही स्मरण करीन. ती भूमीही त्यांच्यावाचून रिकामी राहिल, आणि ती त्यांच्याविना उजाड पडून आपल्या शब्दाचा उपभोग घेईल; आणि ते आपल्या अधर्माच्या शिक्षेला मान्यता देतील; कारण, होय, कारण त्यांनी माझे नियम तुच्छ मानले, आणि त्यांच्या जीवाला माझ्या विधींचा तिटकारा वाटला. तरीसुद्धा, या सर्व असूनही, जेव्हा ते त्यांच्या शत्रूंच्या देशात असतील, तेव्हा मी त्यांना फेकून देणार नाही, आणि त्यांचा असा तिटकारा करणार नाही की त्यांचा पूर्ण नाश करावा, आणि त्यांच्याबरोबरचा माझा करार मोडावा; कारण मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे. परंतु त्यांच्या खातिर मी त्यांच्या पूर्वजांबरोबर केलेला करार स्मरीन, ज्यांना मी परकीय राष्ट्रांच्या दृष्टीसमोर मिसरदेशातून बाहेर काढले, की मी त्यांचा देव व्हावे: मी परमेश्वर आहे. हे ते नियम, न्यायनिर्णय आणि विधी होत, जे परमेश्वराने सीनै पर्वतावर मोशेच्या हातून आपल्या आणि इस्राएलाच्या संततीमध्ये निश्चित केले. लेवीय 26:36-46.

नवव्या अध्यायातील दानियेलाची प्रार्थना शत्रूंच्या भूमीत आपण विखुरलेले आहोत असे ज्यांना आढळते, त्यांच्यासाठीच्या सल्ल्याच्या प्रत्येक घटकाला संबोधित करते. ती प्रार्थना दुसऱ्या अध्यायातील त्याच्या प्रार्थनेशी अनुरूप मानली पाहिजे, कारण त्या दोन्ही मिळून प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील त्या लोकांची प्रार्थना दर्शवितात, जे त्या महान सदोम व मिसर या नगराच्या रस्त्यांमध्ये मेलेले होते, आणि ज्यांना हेही आढळते की ते देखील विखुरले गेले होते. दानियेल आपली प्रार्थना समाप्त करित असताना, "मरेह" दर्शनाचे स्पष्टीकरण पूर्ण करण्याचे कार्य समाप्त करण्यासाठी गॅब्रिएल पुन्हा येतो, जसे प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदारांसाठी पवित्र आत्मा सिद्ध करण्याचा उद्देश ठेवतो.

आणि मी बोलत, प्रार्थना करीत, माझे पाप आणि माझ्या लोक इस्राएल यांचे पाप कबूल करीत, आणि माझ्या देवाच्या पवित्र पर्वतासाठी परमेश्वर माझ्या देवासमोर माझी विनंती अर्पण करीत असताना; होय, मी प्रार्थना करीत बोलत असतानाच, तो मनुष्य गॅब्रिएल, ज्याला मी आरंभीच्या दर्शनात पाहिले होते, वेगाने उडत येऊन संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळी मला स्पर्श करून गेला. आणि त्याने मला समजावून सांगितले, माझ्याशी बोलला, आणि म्हणाला, हे दानिएला, मी आता तुला कौशल्य व समज देण्यासाठी बाहेर आलो आहे. दानियेल 9:20-22.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

"बाबेलच्या पतनाच्या थोड्याच आधी, दानियेल या भविष्यवाण्यांवर ध्यान करीत होता आणि काळांचा अर्थ समजून घेण्यासाठी देवाचा शोध घेत होता, तेव्हा राज्यांच्या उदय व पतनाविषयी त्याला दर्शनांची एक मालिका देण्यात आली. दानियेलाच्या पुस्तकाच्या सातव्या अध्यायात नोंदविलेल्या पहिल्या दर्शनाबरोबर त्याला त्याचा अर्थही सांगण्यात आला; तरी सर्व काही त्या संदेष्ट्यास स्पष्ट करण्यात आले नव्हते. त्या वेळी झालेल्या आपल्या अनुभवाविषयी तो लिहितो, 'माझे विचार मला फार व्याकुळ करीत होते, आणि माझ्या मुखावरील भाव बदलले; पण मी ती गोष्ट माझ्या अंतःकरणात ठेवली.' दानियेल ७:२८."

"आणखी एका दृष्टांताद्वारे भविष्यातील घटनांवर अधिक प्रकाश टाकण्यात आला; आणि या दृष्टांताच्या समाप्तीला दानियेलाने 'एक पवित्र जन बोलत होता, आणि त्या बोलणाऱ्या त्या विशिष्ट पवित्र जनाला दुसऱ्या पवित्र जनाने म्हटले, ही दृष्टांतदर्शना किती काळपर्यंत असेल?' असे ऐकले. दानियेल 8:13. 'दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल' (वचन 14), असे जे उत्तर देण्यात आले, त्याने त्याला अत्यंत संभ्रमात टाकले. त्याने या दृष्टांताचा अर्थ उत्कटतेने शोधला. यिर्मयाद्वारे पूर्वकथित सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाचा, आणि देवाच्या पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणापूर्वी लोटून जातील असे स्वर्गीय दूताने दृष्टांतात जाहीर केलेल्या तेवीसशे वर्षांचा परस्पर संबंध तो समजू शकला नाही. देवदूत गॅब्रिएलने त्याला काहीअंशी अर्थ स्पष्ट करून सांगितला; तरीही, 'ही दृष्टांतदर्शना... पुष्कळ दिवसांनंतरची आहे,' हे शब्द संदेष्ट्याच्या कानी पडताच तो मूर्च्छित झाला. 'मी दानियेल मूर्च्छित झालो,' तो आपल्या अनुभवाविषयी नोंद करतो, 'आणि काही दिवस आजारी होतो; नंतर मी उठलो व राजाचे काम करू लागलो; आणि मी त्या दृष्टांतामुळे विस्मित झालो, परंतु कोणालाच तो समजला नाही.' वचने 26, 27."

“इस्राएलाच्या वतीने अजूनही भारावलेला दानिएलाने यिर्मया यांच्या भविष्यवाण्यांचा पुन्हा अभ्यास केला. त्या अत्यंत स्पष्ट होत्या—इतक्या स्पष्ट की पुस्तकांत नोंदविलेल्या त्या साक्षींच्या आधारे त्याला ‘त्या वर्षांची संख्या’ समजली, ‘ज्याविषयी परमेश्वराचे वचन यिर्मया संदेष्ट्याला आले होते की, तो यरुशलेमाच्या उजाड अवस्थेत सत्तर वर्षे पूर्ण करील.’ दानिएल 9:2.”

“भविष्यवाणीच्या निश्चित वचनावर आधारलेला विश्वास बाळगून, दानियेलाने या अभिवचनांची लवकर पूर्तता व्हावी म्हणून प्रभूकडे विनवणी केली. देवाचा मान अबाधित राखला जावा, यासाठी त्याने आर्त याचना केली. आपल्या प्रार्थनेत त्याने दैवी उद्देशाला अपुरे पडलेल्या लोकांशी स्वतःला पूर्णपणे एकरूप केले आणि त्यांची पापे स्वतःची म्हणून कबूल केली.” Prophets and Kings, 553, 554.